

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی ارتباط نظریه ها و رویکرد های فلسفی (لیبرالیسم، پیشرفت گرایی، پایدارگرایی، انسانگرایی، رادیکالیسم و ...) با آموزش و یادگیری مداوم

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمدرضا سرمدی - دانشگاه پیام نور تهران جنوب/ عضو هیات علمی، گروه علوم تربیتی

زبیده سارلی - دانشگاه پیام نور تهران جنوب/ دانشجوی دکترای تخصصی رشته فلسفه تربیت، گروه علوم تربیتی

برزو مولایی پاره - دانشگاه پیام نور تهران جنوب/ دانشجوی دکترای تخصصی رشته فلسفه تربیت

خلاصه مقاله:

امروزه نمی توان، نقش آموزش و پرورش را برای آینده جامعه کم اهمیت شمرد. بنیان همبستگی اجتماعی، پیشرفت اقتصادی، توسعه پایدار، تعالی انسانیت، صلح و دوستی همگی به آموخته ها و آموزه های آموزش و پرورش وابسته است. لیکن آموخته های دوران مدرسه، برای نیل به چنین اهداف متعالی، نارسا جلوه می کند. در نتیجه، یک بازاندیشی بنیادی در ساختار، روش ها، محتوی، شیوه های سازماندهی و به ویژه تمرکز بر ارتباط نظریه ها و رویکرد های فلسفی (لیبرالیسم، پیشرفت گرایی، پایدارگرایی، انسان گرایی، رادیکالیسم و ...) با آموزش و یادگیری مداوم، ضرورت دارد. به گونه ای که فرد در یک فرایند دایمی، آگاهانه و مسئولانه، درگیر یادگیری شود و تعهد خود را نسبت به خود آموزی از طریق ایجاد، تقویت و تثبیت رویکرد یادگیری مداوم ارتقا دهد. در این مقاله ضمن بیان مفاهیم تربیت، آموزش، یادگیری و به ویژه یادگیری مداوم و اهمیت و ضرورت آن، به تحلیل و بررسی ارتباط نظریه ها و رویکرد های فلسفی (لیبرالیسم، پیشرفت گرایی، پایدارگرایی، انسان گرایی، رادیکالیسم و ...) با آموزش و یادگیری مداوم به روش توصیفی- تحلیلی خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

نظریه ها، رویکرد های فلسفی، آموزش، یادگیری مداوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759031>

